

Arrest

nr. 222 967 van 20 juni 2019
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 18 december 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 23 november 2018 tot weigering van de afgifte van een visum lang verblijf (type D).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking van 9 januari 2019 met referentienummer 'REGUL 81083' houdende de vaststelling van het rolrecht.

Gelet op de beschikking van 11 februari 2019 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op de vraag tot horen van 27 februari 2019.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 23 november 2018 tot weigering van de afgifte van een visum lang verblijf (type D).

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“Het verzoekschrift komt onontvankelijk voor omdat, met toepassing van artikel 39/69, §1, tweede lid, 6° van voormelde wet van 15 december 1980, het niet in de taal bepaald op het ogenblik van het indienen van het verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 51/4 van dezelfde wet.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3, van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2, van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 27 februari 2019 dient de verzoekende partij een vraag tot horen in, waarin zij niet slechts vraagt te worden gehoord, maar tevens de redenen uiteenzet waarom zij wenst te worden gehoord. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening worden gehouden. Ter terechtzitting van 23 april 2019, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 11 februari 2019 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld: *“De advocaat die de verzoekende partij vertegenwoordigt geeft aan dat de raadsman van de verzoekende partij aandrang op het indienen van een vraag tot horen omdat ze wil dat de zaak op terechtzitting komt. De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking.”*

2.2. In de mate waarin de verzoekende partij heeft gevraagd om te worden gehoord en aldus kenbaar heeft gemaakt dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond, maar ter terechtzitting stelt een vraag tot horen te hebben ingediend *“omdat ze wil dat de zaak op terechtzitting komt”* en verder geen opmerkingen plaatst omtrent de beschikking van 11 februari 2019, laat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gelden dat de verzoekende partij op die manier niet aannemelijk maakt dat de beschikking onterecht werd genomen.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend negentien door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter.

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

J. CAMU